

Wado Ryu karatedo achtergrond

(Stichter van de Wado Stijl Hironori Otsuka).

De stichter van het Wado Ryu karatedo, Hironori Otsuka, is afkomstig uit een welgestelde familie met een samoerai achtergrond.

Hij was geboren in Shimodate stad, in de provincie Ibaraki, als eerste zoon van de arts Tokujiro Otsuka.

Zijn moeder Sato was afkomstig uit de krijgersklasse van de Tuchiura familie.

Tot ongeveer zijn dertigste jaar krijgt Hironori een klassieke bujutsu opleiding.

Al op jeugdige leeftijd wordt hij ingewijd in de geheimen van de oude samoerai traditie mede doordat hij les krijgt in het jiu-jitsu.

Deze lessen worden gegeven door Chojiro Ebashi, de oom van zijn moeder en gevechtsinstructeur van de Tuchiura familie.

In 1905 begint Otsuka met de beoefening van het Shindo Yoshin Ryu jiu-jitsu onder leiding van Tatsusaburo Yuki-yoshi Nakayama.

Deze opleiding rondt hij in 1921 af met een menkyo kaiden leraardiploma.

Naast het jiu-jitsu komt Otsuka in de dojo van Nakayama in contact met het moderne kendo en de oude kenjutsu ryuha dat zijn leraar beoefent.

Namelijk het Onno-ha Itto Ryu kenjutsu en het Jikishinkage Ryu kenjutsu.

Bovendien maakt hij in deze periode kennis met andere klassieke jiu-jitsu stijlen zoals het Tenjin Shinyo Ryu, Kito Ryu en het Koryu Yoshin Ryu.

De Okinawaanse invloed op het Wado Ryu is over het algemeen vrij bekend.

In 1922 komt Hironori Otsuka via Gichin Funakoshi in aanraking met het Shorin Ryu karate van de Okinawaanse grootmeester Anko Itosu.

Vanaf die tijd gaat Otsuka zijn eigen stijl vormgeven en studeert hij daarvoor ook bij andere Okinawaanse meesters zoals Kenwa Mabuni van de Shito Ryu en de onbevreesde Choki Motobu die vooral bekend stond om zijn praktische benadering van het gevecht.

In 1939 wordt het Wado Ryu officieel als stijl geregistreerd bij de Dai Nippon Butokukai in Kyoto, dit is het overkoepelend orgaan van de budokunsten in Japan.

Otsuka blijft hierna voortdurend de stijl verder doorontwikkelen en promoten.

Dat zijn inspanning zeer gewaardeerd worden door de Japanse samenleving blijkt uit alle maatschappelijke eretitels die Hironori Otsuka gedurende zijn leven ten deel zijn gevallen.

Karakteristiek:

Hironori Otsuka laat zijn systeem registreren bij de Butokukai onder de naam Wado Ryu jiu-jitsu kenpo.

Gezien de Japanse jiu-jitsu traditie kan uit deze naamgeving geconcludeerd worden dat het Wado Ryu van oorsprong een jiu-jitsu school is waar de nadruk ligt op atemi waza. Dit verklaart mede de ontvankelijkheid voor het Okinawaanse kempo toudi jutsu.

Een nadere beschouwing van het technisch curriculum (zie Officieel Wado Curriculum) toont een compleet jiu-jitsu systeem met te waza (armworpen), koshi waza (heupworpen), kata waza (schouderworpen), ashi waza (beenworpen), sutemi waza (offerworpen), alsmede ongewapende zelfverdediging inclusief arrestatietechnieken met kansetsu waza (klemtechnieken).

Zeer karakteristiek voor het jiu-jitsu zijn de idori (verdedigingen vanuit seiza), tantodori (mesverdedigingen) en shinken shirahadori (zwaardverdedigingen).

In de boeken van Funakoshi, Karatedo Kyohan uit 1935, en Nakasone Genwa, Karatedo Taikan uit 1938, staan een aantal wapenverdedigingen en idori afkomstig uit dit curriculum afgebeeld en beschreven.

Ook komen in het curriculum kassatsu waza voor. (dit zijn vitale technieken en

reanimatie technieken)

Onder de tandoku en rengata vallen 16 stuks kata uit Okinawa.

De 36 kihon kumite (kumite gata), 10 yakusoku kumite (kihon kumite) en de 10 ohyogata bevatten de door Otsuka samengestelde kata met partner.

Concepten, bewegingsaspecten en technieken

Koryu bujutsu:

De bewegingsprincipes en technieken van traditionele jiu-jitsu scholen zijn in belangrijke mate afkomstig uit het kenjutsu.

De bewegingen van het zwaard zijn geprojecteerd op de bewegingen van de ongewapende zelfverdediging.

Soms wordt het koryu jujutsu ook wel aangeduid als "schermen met de handen".

Handbewegingen, irimi (hoeken van binnendringen), het inzetten van aanvallen naar de zwakke zijde van het lichaam van de aanvaller, ontwijken en het voetwerk imiteren de acties van aanvallen en verdedigingen met het korte of lange zwaard.

De Jikishin-kage Ryu en Itto Ryu zijn ongetwijfeld bronnen die de bewegingen en technieken van het Wado Ryu indirect hebben beïnvloed.

Otsuka is een van de Japanse pioniers die de ontwikkeling van de doordringende ontspannen-arm stoot gekoppeld heeft aan een snel terugtrekken van de vuist.

Waardoor er een concentratie van energie ontstaat in het raakpunt.

Dit zweepslag principe kan worden toegepast bij lange stoten, slagen en trappen, maar het werkt ook zeer effectief bij korte doordringende stoten die van dichtbij worden uitgevoerd, en vaak voor derden nauwelijks goed zichtbaar zijn.

Deze korte stoten ontlenen hun snelheid en kracht aan de ondersteuning van de heupinzet en gebruik van de hara (lichaamszwaartepunt).

Vaak gaat dit gepaard, in samenhang met de nagashi taisabaki van het lichaam

De tobikomi nagashizuki bijvoorbeeld is een verdediging in de vorm van een directe stoot door het centrum van de aanvaller, gecombineerd met een ontwijking van het lichaam en het gelijktijdig pareren van de aanvalstechniek.

Deze tactiek heeft veel overeenkomst met de katsuji no ken idee uit het kenjutsu.

Het motto van de samoerai is dat één beweging gebruikt moet kunnen worden bij verschillende gewapende en ongewapende technieken, en dat deze aan diverse soorten aanvallen het hoofd moet kunnen bieden.

Veel getrainde basistechnieken in het kenjutsu zijn de kirioroshi en de kesa geri.

Dit is een slag van boven het hoofd af naar beneden toe.

En een zelfde slag maar dan schuinwaarts uitgevoerd.

Deze basisbewegingen komt in het jiu-jitsu voortdurend terug in de vorm van bevrijdingstechnieken, aanzetten van klemmen en het maken van worpen.

Het is niet vreemd dat deze bewegingskarakteristiek ook in het Wado Ryu terug te vinden zijn.

Tijdens het hanteren van het zwaard is de manier waarop het zwaard wordt vastgehouden belangrijk.

Te no uchi is de controle van de handen c.q. de juiste grip waarbij voornamelijk kracht wordt uitgeoefend door laatste twee vingers, de pinken en ringvingers die de tsuka (handvat) in de handpalmen drukken.

De duimen en wijsvingers zijn losjes om de tsuka gevouwen en sturen het zwaard.

Allerlei handposities in het Wado Ryu karatedo, zoals het maken van vuisten, pakbewegingen en het aanzetten van klemmen, gaan uit van hetzelfde principe.

De standaard zithouding in het Wado Ryu is seiza. Deze zithouding en de manier van gaan zitten en opstaan is overgenomen uit het kenjutsu.

Het gaan zitten gebeurt door te hurken met rechte romp en de benen onder het lichaam

te vouwen zonder de romp heen en weer te bewegen.

De reden is een continue alertheid met overzicht naar de directe omgeving.

Bovendien moet er in het kenjutsu tijdens deze actie rekening worden gehouden met de hakama, een wijde plooibroek.

Voorkomen moet worden dat benen of voeten blijven haken in de hakama.

Als men na een worp op de rug of op de zijde valt dan wordt er niet over de rug doorgerold maar er wordt één voet in de grond gepland en de andere ter verdediging voorwaarts gehouden.

Het opstaan gebeurt door het lichaam te keren op de buik, één been onder het lichaam te vouwen, de romp op te richten en vervolgens te gaan staan.

Dit is ook terug te zien bij het yoroi kumiuchi, het trainen in harnas.

Met een harnas aan plus zwaarden en een mes in de obi (band) is dit een handige manier om weer op te staan zonder verstrikt te raken in de eigen wapens of delen van het harnas of de hakama.

Kumite:

De zwaard- en mesverdedigingen die in het Wado Ryu worden beoefend zijn een serie kata met partner afkomstig uit het Shindo Yoshin Ryu jiu-jitsu.

Hierin komen naast de voor karate kenmerkende atemi waza, aanvalstechnieken met handen en voeten naar vitale punten van het lichaam, ook de aiki technieken voor in de vorm van verschillende taisabaki (lichaamsverplaatsingen), ashi sabaki (voet verplaatsingen), nage waza (werptechnieken) en kansetsu waza (klemtechnieken).

De lichaamsbewegingen zijn identiek aan die uit het koryu bujutsu en kenmerken zich door het zo natuurlijk mogelijk bewegen met een zo zuinig mogelijk gebruik van energie. (minimale inspanning met een maximaal effect).

Bij alle partneroefeningen wordt er vanuit gegaan dat de aanval plaats vindt met een scherp wapen.

Daarom wordt er bij de verdediging altijd een minimale ontwijking met het lichaam uitgevoerd, ook als slechts de blote vuisten en voeten als wapen worden gebruikt.

Een stoot of een slag is nog wel te incasseren maar een goed gerichte techniek met een mes of zwaard wordt meestal niet meer naverteld.

Bij voorkeur staat de verdediger in mihi hanmi positie, dat wil zeggen een weggedraaide houding rechts voor, omdat dan de vitale hartstreek het verst verwijderd is van het aanvalswapen.

Deze houding is ook in het kendo, het iaido en het jodo standaard.

Er wordt veel gebruik gemaakt van het overbruggen van afstand door middel van no tsukkomi technieken, (dit zijn lange naar voren gerichte stoten of slagen).

Door invechten wordt de tegenstander tot pakafstand genaderd.

Nog voordat er wordt overgegaan tot werpen, verwurgen of het aanzetten van klemmen worden er vitale punten op het lichaam aangeslagen of geknepen.

En zijn er in dit stadium van het gevecht, technieken voor handen om de tegenstander te controleren dan wordt daar onmiddellijk gebruik van gemaakt.

Één daarvan is het uit het Shindo Yoshin Ryu afkomstige kuzushi, het klemzetten en het verstoren van de balans van de tegenstander. (de letterlijke vertaling van kuzushi betekend niet alleen onbalans, maar ook slopen of vernietigen).

Er wordt hiermee een voordelige positie verkregen om te kunnen doorgaan met het gevecht of te beslissen om terug te gaan naar een neutrale positie.

Het idee om met partner gevechtssituaties te simuleren in de vorm van kata is afkomstig uit de Japanse bujutsutraditie.

Ook de Okinawaanse martiale traditie kent vele combinatieoefeningen en kata uitgevoerd met partner zowel zonder als met wapens.

Deze wijze van trainen besteed veel aandacht aan de eerder genoemde gevechtsprijncipes uit het koryu bujutsu: zanshin, seme, metsuke, maai, hasuji, hyoshi,

riai, kimusubi en kurai.

In de wapenverdedigingen maar ook in de kumite kata is het element van gevaar een wezenlijk onderdeel van de gevechtstraining.

Om de gevechtsprijncipes optimaal te oefenen moet er zeer scherp getraind worden.

Bij gewaarwording van echt gevaar stijgt het waarnemingsvermogen en de overlevingsdrang.

Een echt duel geeft een samurai slechts een kans van 33% om het gevecht te winnen.

In de andere 67% wordt hij of zijn opponent gewond, met vaak later een fatale afloop, dan wel direct gedood.

Kobo itchi:

Het concept kobo itchi vormt de basis van alle klassieke bujutsu.

Het gaat er van uit dat in een gevecht aanval en verdediging hetzelfde zijn: kogeiki soku bogyo - bogyo soku kogeiki, aanvallen is gelijk aan verdedigen en verdedigen is gelijk aanvallen.

Welke van de twee prioriteit krijgt hangt af van de situatie.

De meest offensieve vorm is sen o sen waarbij het initiatief wordt genomen.

De meest defensieve vorm is het go no sen principe waar gekozen wordt om de aanval af te wachten en de verdediging in onderdelen uit te voeren.

In de bewegingskarakteristiek van het Wado Ryu wordt het kobo ichi vertaald naar san mi ittai.

Drie bewegingsaspecten samen: ten i is het veranderen van lichaamspositie.

Ten tai is ontwijken met het lichaam door heupdraaiing, gewichtsverplaatsing en voetverplaatsing;

Ten gi is het toevoegen van technieken zoals het gelijktijdig deflecteren en counteren. Dit kan op verschillende manieren worden uitgevoerd.

De ene keer worden de aanvallen volledig ontweken, de andere keer half gepareerd en tenslotte kunnen ze van richting worden veranderd.

Daarnaast zijn er binnen het Wado Ryu drie andere belangrijke bewegingsprincipes die in de verschillende kumite vormen getraind worden.

Nagashu: is ontwijken, letterlijk vertaald betekent het wegdrijven.

Net als water dat bij aanraking uiteen wijkt wordt de aanval ontweken met een vloeiende neutraliserende beweging van het lichaam waarbij vaak met een hand of arm de aanval wordt gedeflecteerd.

Inasa: is deflecteren, de aanval van de tegenstander wordt van richting veranderd waarbij de verdediging gelijktijdig plaats vind met de aanval.

Noru: De aanval ondervindt geen weerstand.

Als bamboe in de wind wordt met de aanval mee bewogen.

Na de ontwijking wordt de teruggaande beweging van het lichaam gebruikt om kracht te genereren voor de tegenaanval.

Tandoku kata:

De kata (vormen) die in het Wado Ryu karate do solo worden beoefend kenmerken zich door korte snelle en ontspannen uitgevoerde bewegingen waarbij het stromen van energie een belangrijke plaats inneemt.

De kata zijn zeer dynamisch, zonder overbodige technieken (mudana waza), overbodige bewegingen (mudana ugoki) of overbodig energie verlies ten gevolge van overdreven grote en krachtige bewegingen (mudana chikara).

De kata's Seishan en Chinto worden binnen het Wado Ryu gezien als hoogste vorm en meest specifiek voor de stijl.

Deze kata bevatten veel gewichtverplaatsingen, draaiingen om de lengteas en korte snelle bewegingen.

Daarnaast komen de standen naihanchi dachi, yoko- en tate seishan dachi niet alleen in de solo kata maar ook in de partner kata veelvuldig terug.

Het zijn praktische standen waarin tijdens het aarden de natuurlijke krachtlijnen hun werk doen in samenhang met het activeren van de seika tanden.

(het gebied onder de navel waar lichaamsenergie wordt geconcentreerd).

De kata's dienen uitgevoerd te worden met aandacht voor de levendigheid, kracht, spierspanning en spier ontspanning, ritme, ademhaling, balans, aarding, dosering van energie dwz. afwisseling van zachtheid en hardheid.

Sport:

Op het einde van de 19e eeuw maakt het brute duelleren in het kenjutsu, (vaak resulterend in ernstige verwondingen met dodelijke afloop) plaats voor het moderne kendo.

Met bamboe zwaarden en met lichaamsbescherming wordt gestreden om de eer en de roem.

In het jiu-jitsu vind een zelfde ontwikkeling plaats.

Door het weglaten van gevaarlijke technieken weet Jigoro Kano het jiu-jitsu om te vormen tot het Kodokan judo, zodat deze in wedstrijdverband kan worden beoefend.

In navolging hiervan maken Hironori Otsuka samen met Yasuhiro Konishi, ook een Fujitsuka en kendoleraar met een grote belangstelling voor het Okinawa karate, een begin voor een sportcomponent van het karate.

Voor het snelle, dynamische en praktische Wado Ryu karate do is de stap naar het reële gevecht of wedstrijdgevecht niet zo groot.

Dit resulteert in randori en shiai gumite dat wil zeggen het oefengevecht waarbij technieken worden uitgewisseld, zodat het sparren op een veilige manier in wedstrijdverband met een strak reglement kan worden uitgevoerd.

De Butokukai (hoog regeringsorgaan) wenst dat het karatedo zich naar buiten toe uniform presenteert.

Hiertoe worden er regels opgesteld ten aanzien van etiquette, kleding en onderwijs.

De hakama maakt plaats voor de witte karate gi, een stevig jasje met wijde broek.

Naar voorbeeld van het kendo en judo wordt er een technisch graderingsstelsel met dan-graden ingevoerd.

En voor leraren wordt het menkyo kaiden diploma, vervangen door titels die ontwikkelingsfasen aanduiden: shido, renshi, kyoshi, hanshi, meijin.

Filosofie:

Budo:

De opvattingen en theorieën van Hironori Otsuka volgen over het algemeen de taoïstische filosofie.

Het taoïsme belichaamt de natuurlijke weg, de balans van het circulaire universum en de dualiteit, de tegenstellingen die in continue beweging en verandering zijn.

Het taoïsme appelleert aan gevechtkunsten omdat het wordt geassocieerd met simpelheid, soberheid, puurheid. Kortom het weglaten van overbodigheden.

In de geschriften van de Tao te ching van de Chinese wijsgeer Lao tzu wordt de tao aangeduid als de weg of pad in de zin van levensweg of geestelijk pad.

In het Japans wordt deze weg do of michi genoemd.

Uit de onderwijzingen van Hironori Otsuka spreekt een diepe betrokkenheid bij het menselijk welzijn.

Hij ziet het karate do als een spirituele discipline dat met gebruikmaking van dezelfde fysieke trainingmethoden als het bujutsu streeft naar zelfrealisatie waarbij techniek wordt gezien als middel.

Een budo in de ware betekenis van het woord namelijk een weg (do) om de speer te

stoppen (bu), niet om oorlog te voeren maar om de vrede te bewaren (zie koryu bujutsu).

Wa suru Ten-Chi-Jin no Ri-Do // Ten-Chi-Jin no Ri-Do ni Wa suru:

De natuur is een oneindige bron van inspiratie voor Hironori Otsuka. Universele natuurwetten, algehele waarheden met referenties naar de natuur komen voor in zijn geschriften en onderwijzingen. Bij de interpretatie van menselijke bewegingen en martiale technieken wordt gerefereerd aan natuurlijke grootheden zoals water, lucht, aarde, zwaartekracht. Deze worden verklaard volgens de wetten van de mechanica, dynamica en biofysica. Technieken moeten oneindig aanpasbaar en veranderbaar zijn, net als water, lucht en ruimte dat zijn.

De martiale kunsten komen overeen met de wetten van de natuurlijke orde en de kosmos. Om dit te duiden gebruikt hij een model afkomstig uit een waka, een oude dichtvorm bestaande uit 31 lettergrepen. Hieruit komt de naam Wado voort: Ten-Chi-Jin no Ri-Do ni Wa suru. Ten betekent hemel, lucht. Chi betekent aarde, de grond onder onze voeten. Jin betekent mens of mensheid. Deze drie grootheden zijn onafscheidelijk. Het is niet mogelijk voor Jin om zijn plicht jegens Chi te verzaken en Jin is tevens gebonden aan de wetten van Ten. Jin is gepositioneerd als verbinding tussen hemel en aarde, voeten op de grond en hoofd in de lucht. Jin is afhankelijk van Ten en Chi. Hemel en aarde kunnen bestaan zonder de mens maar de mens kan niet bestaan zonder hemel en aarde. Ri-do kan omschreven worden als de logische, juiste of natuurlijke weg. Ten, Chi en Yin is de logische weg en samen vormen ze de al omvattende harmonische eenheid Wa.

Het karakter Wa bevat de twee concepten van harmonie en gemeenschappelijkheid dat belichaamd wordt door een aantal gewaardeerde eigenschappen zoals orde, kalmte, eenheid, vrede, conformiteit en groepsbewustzijn. Wa omschrijft hiermee de essentie van de Japanse cultuur. Het oude Japan heet oorspronkelijk Yama-to, het land van de grote Wa. En de mensen die daar leefden werden Wa-jin, de mensen van Wa, genoemd. Japanse intellectuelen en politici claimen Wa als een belangrijke pijler van de Japanse samenleving en voeren het aan als de reden van het succes van het voortbestaan van Japan. Daarnaast heeft het karakter Wa ook de betekenis van yawa(rageru) en yawa(ragu) dat verzachten, zacht maken betekent. Hiervan is het woordt yawara (yawarakai) afgeleid, de oorspronkelijke aanduiding voor jiu-jitsu.

Bijlage: Origineel Wado Ryu technisch curriculum

Dit is het originele technisch curriculum zoals geregistreerd bij Butokukai, Kyoto in 1939. Revisie bij de Tojo Butokukai (T.B.) in 1942-1945. Bron: Fujiwara, 60 jaar Wadokai.

Tandoku enrengata 9

Pinan: shodan, nidan, sandan, yondan, godan; Kushanku, Naihanchi, Seishan, Chinto; T.B. 7: Wanshu, Bassai, Jitte, Jion, Niseishi, Rohai, Suparinpei.

Kihon kumite 36

Jodan uke 10 (omote, ura); Chudan uke 10 (omote, ura); Gedan uke 6 (harai, kosa, morote, hasamite); Nidan henka 6 (omote, ura); Sandan henka 4 (omote, ura).

Iorigata 6 (verdediging vanuit seiza).

Maedori 4: Shin no kurai, Soedori, Gozendori, Kinshadori; Ushirodori 2: Kabedori, Watashidori; T.B. 4: Tobichigaidori, Nukimi no Metsukedori, Kojirikaeshidori, Ryotedori.

Tachiai 10

Ude otoshi, Se otoshi, Eri otoshi, Sode otoshi, Ashi guruma, Koshi guruma, Kata guruma, Hiki otoshi, Karisute, Kinukuguri; Te hodoki, Nage kaeshi, Shodan Tachiai (uit het Shindo Yoshin Ryu); T.B. 14: De ashigari, O sotogari, Ko sotogari, O uchigari, Ko uchigari, Seoi nage, Ushiro goshi, Tai otoshi, Harai goshi, Uchi mata, Yoko otoshi, Sumi kaeshi, O guruma, Yoko gake.

Yakusoku Kumitegata 10 (zelfde als de huidige Yakusoku Kumite).

Ohyogata 10 (samenstelling van Kihon Kumite en Tachiaigata).

Tantodori 5 (mesverdedigingen)

Ude garamidori, Kote nagedori, Ungadori, Erinagedori, Zudori, Hikitatedori, Hikiotoshitori; T.B. 7: Nage kaeshi (Shindo Yoshin Ryu).

Shinken Shirahadori/Tachidori 6 (zwaardverdediging)

Jodan, Kesa, Do, Tsuki, Kote, Nagi; T.B. 5: Jodandori, Chudandori, Gedandori, Wakigamaedori, Hassodori.

Kassatsu Jizaigata 5 (vitale technieken en reanimatie technieken)

Suikatsu, Rakukatsu, Oukatsu, Yukatsu, Enkatsu; T.B. 7: Toukatsu, Dakatsu (Shindo Yoshin Ryu).

Rataidori 3 (naakte technieken).

Maeidori, Yokodori, Ushirodori (Shindo Yoshin Ryu).

Keisatsu Taihojutsu 14 (arrestatietechnieken voor de politie).

Tehodoki 2, Kanstetsuwaza 3, Nagewaza 5, Osaewaza 4 (Shindo Yoshin Ryu).

Joshi Goshinjutsu 15 (zelfverdediging voor vrouwen).

Maedori 6, Yokodori 2, Ushirodori 3, Osaedori 4.

Bijlage: Foto collage

Hieronder een aantal foto's uit de beginjaren van het Wado Ryu.

<p>Uit "Karatedo Taikan" door Nakasone Genwa uit 1938. Tantomori door Otsuka en Kato Toshio.</p>	<p>Shindo Yoshin Ryu jujutsu training</p>	<p>Kumite</p>
<p>Uit "Karatedo Kyohan" door Funakoshi uit 1935</p>	<p>Idori door Funakoshi en Otsuka.</p>	
<p>Kamae</p>	<p>Gaiwan nagashi uke</p>	<p>Tantomori, kote gaeshi</p>

Note: De schrijver van dit originele document is onbekend, dit geldt ook voor de vertaler.